

UCHWAŁA
KOMISJI HABILITACYJNEJ DO SPRAW POSTĘPOWANIA
MONIKI KORNACKIEJ
O NADANIE STOPNIA DOKTORA HABILITOWANEGO
W DZIEDZINIE NAUK SPOŁECZNYCH
W DYSCYPLINIE PSYCHOLOGIA
Z DNIA 12 MAJA 2026 ROKU

Na podstawie art. 221 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r., poz. 742 z późniejszymi zmianami) oraz na podstawie Regulaminu przeprowadzania postępowań w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w Uniwersytecie SWPS (Załącznik do Obwieszczenia Nr 1/2025 Rektora Uniwersytetu SWPS) z dnia 21 stycznia 2025 roku

Komisja habilitacyjna ds. postępowania dr MONIKI KORNACKIEJ na posiedzeniu przeprowadzonym w trybie zdalnym w dniu 12 maja 2026 roku w składzie:

1. prof. dr hab. Mariola Bidzan – przewodnicząca komisji
2. dr hab. Marta Jackowska – sekretarz komisji
3. dr hab. Łukasz Gawęda, prof. IP PAN – recenzent
4. dr hab. Marek Kowalczyk, prof. UAM – recenzent
5. prof. dr hab. Nina Ogińska-Bulik – recenzentka
6. dr hab. Malwina Szpitalak, prof. UJ – recenzentka
7. prof. dr hab. Magdalena Marszał-Wiśniewska - członkini

stwierdza, co następuje:

§1

Po zapoznaniu się z czterema pozytywnymi recenzjami sporządzonymi w postępowaniu dr Moniki Kornackiej o nadanie stopnia doktora habilitowanego, dokumentacją postępowania, przeprowadzonym publicznym kolokwium habilitacyjnym dr Moniki Kornackiej oraz w wyniku dyskusji podczas posiedzenia Komisja uznała, że aktywność naukowa oraz osiągnięcie naukowe zatytułowane „*Ucieczka w świat myśli: dlaczego błędzenie umysłu staje się nieadaptacyjne? Procesualny i funkcjonalny model myśli niezwiązanych z zadaniem w perspektywie regulacji emocji*” stanowią istotny wkład w rozwój dyscypliny naukowej psychologia.

1. Komisja wyraża pozytywną opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie psychologia dr Monice Kornackiej

Wynik jawnego głosowania w sprawie podjęcia uchwały zawierającej pozytywną opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Monice Kornackiej był następujący:

- na uprawnionych do głosowania 7 osób,
- obecnych było 7 osób,
- głosów za 7,
- głosów przeciw 0,
- głosów wstrzymujących się 0.

§ 2

Integralną częścią niniejszej uchwały jest załącznik nr 1, który stanowi jej uzasadnienie.

§ 3

Komisja przekazuje niniejszą uchwałę Przewodniczącemu Rady Naukowej Instytutu Psychologii Uniwersytetu SWPS.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

*Przewodnicząca Komisji
ds. postępowania dr Moniki Kornackiej
o nadanie stopnia doktora habilitowanego*

prof. hab. dr hab. Mariola Bidzan

**Załącznik nr 1: Uzasadnienie uchwały Komisji habilitacyjnej ds. postępowania dr
Moniki Kornackiej z dnia 12 maja 2026 roku zawierającej pozytywną opinię w sprawie
nadania dr Monice Kornackiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk
społecznych w dyscyplinie psychologia**

W postępowaniu habilitacyjnym wszczętym dnia 24.10.2025 roku na wniosek dr Moniki Kornackiej przygotowano cztery recenzje. Konkluzje we wszystkich recenzjach są pozytywne i kończą się stwierdzeniem, że osiągnięcia naukowe przedstawione przez Habilitantkę odpowiadają wymogom określonym w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r., poz. 742 z późn. zm.).

Komisja habilitacyjna wzięła pod uwagę:

I. SPEŁNIENIE WYMOGÓW USTAWOWYCH, tj.

1. Posiadanie doktoratu z określonej dziedziny;
2. Osiągnięcia naukowe, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, o których mowa w Art. 219, ust. 2ab;
3. istotną aktywność naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej [wraz z kopiami dokumentów potwierdzającymi określone osiągnięcia, w szczególności dotyczących staży naukowych, grantów, publikacji powstałych w wyniku prowadzenia badań w więcej niż jednej jednostce naukowej], o której mowa w Art. 219, ust. 3

II. Omówiła także: osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne.

Podstawą sformułowanych przez komisję ocen dokonanych wymienionych w punktach 1-3 były:

- osiągnięcie naukowe „*Ucieczka w świat myśli: Dlaczego błędzenie umysłu staje się nieadaptacyjne? Procesualny i funkcjonalny model myślenia niezwiązanego z zadaniem w perspektywie regulacji emocji*” w postaci cyklu 8 publikacji.

W opinii wszystkich członków Komisji, zarówno osiągnięcia naukowe, jak i pozostały dorobek dr Moniki Kornackiej, stanowią znaczący wkład w rozwój dyscypliny psychologia. Ponadto, dr Monika Kornacka wykazuje się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej. Tym samym dr Monika Kornacka spełnia warunki do postawienia wniosku o nadanie Jej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia.

W trakcie posiedzenia Komisji habilitacyjnej ds. postępowania dr Moniki Kornackiej pozytywną opinię wyrazili następujący członkowie:

dr hab. Łukasz Gawęda, prof. IP PAN w swojej recenzji zwrócił szczególną uwagę na wszechstronność kandydatki, która z dużą swobodą porusza się na styku klasycznej teorii regulacji emocji i nowoczesnych technologii, takich jak rzeczywistość wirtualna (VR), eye-tracking czy ekologiczne badania dziennikowe (EMA). Jej wiodące osiągnięcie, skoncentrowane na procesualnym i funkcjonalnym modelu błędzenia umysłu (*mind wandering*), stanowi istotny wkład w zrozumienie mechanizmów, dzięki którym codzienne

procesy myślowe stają się nieadaptacyjne i mogą prowadzić do objawów zaburzeń psychicznych.

Recenzent wyraził opinię, iż dorobek publikacyjny dr Kornackiej jest znaczący, o czym świadczy sumaryczny Impact Factor na poziomie 55,1 pkt. oraz publikowanie prac w dobrych czasopismach naukowych, takich jak *Scientific Reports* czy *Journal of Affective Disorders*. Podkreślił także umiejętność łączenia rygoru naukowego z pragmatyzmem wdrożeniowym, co jest widoczne w kierowaniu projektami finansowanymi przez NCN i NCBiR. Zdaniem recenzenta pozycja dr Kornackiej jako uznanej ekspertki znajduje potwierdzenie w zaproszeniach do recenzowania dla dobrego czasopisma naukowego oraz w pełnieniu funkcji edytorskich. W zestawieniu z uzyskanymi wskaźnikami bibliometrycznymi (indeks Hirscha 11 wg Google Scholar, 2390 punktów MNiSW) pozwala ocenić sylwetkę dr Kornackiej jako bardzo aktywnej badaczki o uznanej pozycji i proponującej bardzo interesującą i autonomiczną linię badań.

(...)

Podsumowując ocenę prac składających się na cykl dzieła habilitacyjnego recenzent wyraził bardzo pozytywną opinię na temat linii badań zaprezentowanych przez Habilitantkę. W jego opinii wszystkie prace stanowią istotny wkład w wiedzę na temat interesującego zjawiska, jakim jest myślenie niezwiązane z zadaniem. W przedstawionych ośmiu publikacjach, dr Kornacka w większości jest pierwszą autorką lub autorką korespondującą, co wskazuje na jej duży wkład w prezentowaną linię badań. Sposób prezentacji cyklu w autoreferacie jest zwięzły i dobrze osadzony w literaturze przedmiotu. Jak podkreśla recenzent, po przeczytaniu prac i autoreferatu nie ma wątpliwości, iż dr Kornacka jest wybitną specjalistką w obszarze badań, którym się zajmuje. Wykorzystuje zaawansowaną metodologię badawczą, którym towarzyszy zaawansowana analiza danych. Sprawia to, iż jej prace mają realny wkład w światową naukę w tym obszarze badań. Jest to bez wątpienia bardzo dobry dorobek naukowy, którego można oczekiwać od samodzielnej badaczki, jaką jest dr Kornacka.

KONKLUZJA

Biorąc pod uwagę powyższe, szczegółowe analizy, zarówno dorobku naukowego, jak i pozostałej aktywności dr Kornackiej, w mojej opinii uzyskanie stopnia doktora habilitowanego jest naturalną konsekwencją wysokiej jakości przedstawionych mi do opinii prac i aktywności. Dr Kornacka jest aktywna na arenie międzynarodowej, publikując swoje prace w dobrych czasopismach. Odbyła liczne staże zagraniczne i wizyty studyjne (Francja, USA, Włochy, Niemcy, Kanada), a jej praca była wielokrotnie nagradzana. Wykazuje bardzo wysokie kompetencje w zakresie pozyskiwania środków zarówno na badania podstawowe, jak i aplikacyjne. Nie jest to częste. Jest również chętnie zapraszana do wygłoszenia wykładów, w tym w ośrodkach zagranicznych, zasiada w licznych gremiach. Habilitantka ma duże doświadczenie również w opiece nad najmłodszymi naukowcami i magistrantami oraz aktywnie uczestniczy w pracach kół naukowych.

Zarówno ilościowa analiza bibliometryczna (obecność czasopism z Q1 i Q1, sumaryczny IF= 55.1, liczba pkt MNiSW - 2390), jak i jakościowa, w mojej opinii wskazują na wysoki i istotny wkład Habilitantki w dyscyplinę, w szczególności w obszar badań nad myśleniem niezwiązanym z zadaniem. W swoich badaniach dr Kornacka ujęła ten temat kompleksowo,

pokazując, iż ta codzienna spontaniczna aktywność umysłu może mieć określone, momentami nieadaptacyjne konsekwencje dla dobrostanu. W tym sensie praca ma charakter nie tylko teoretyczny, ale również przekłada się na praktykę kliniczną. Moim zdaniem Habilitantka ma również pozostałe, niezbędne samodzielnej naukowczyni kompetencje, które wykazała w swoim autoreferacie: zdobywanie finansowania, opieka nad studentami/doktorantami oraz kompetencje organizacyjne. Wszystko to sprawia, iż mam przyjemność stwierdzić, iż kandydatka spełnia wymogi do uzyskania stopnia doktora habilitowanego stawiane przez ustawę (art. 219, ust. 1, pkt. 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. „Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce” Dz. U. z 2023 r, poz. 742 ze zm.). Dlatego też stawiam wniosek do Rady Naukowej Uniwersytetu SWPS o dopuszczenie dr Moniki Kornackiej do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

dr hab. Marek Kowalczyk w recenzji podkreślił, iż publikacje zawarte w zestawie łączy ogólna tematyka związków myśli i afektu, ale nie są one bezpośrednio i ściśle powiązane w taki sposób, że kolejne prace – w trybie replikacji, korekty czy rozszerzenia – nawiązują do wcześniejszych. Oceniany zestaw prac świadczy o dużej aktywności naukowej Habilitantki i jej zdolności współpracy z innymi badaczami w Polsce i zagranicą. Dr Kornacka ewidentnie potrafi organizować zespoły badawcze i włączać się w przedsięwzięcia naukowe organizowane przez innych. W swoich badaniach korzysta z szerokiego instrumentarium, nie unikając stosowania metod wymagających, jak próbkowanie doświadczenia w naturalnych warunkach życiowych, eksperyment, w którym wzbudzane są pewne tryby myślenia i analizowane ich wieloaspektowe konsekwencje, czy analizy podłużne w badaniach kwestionariuszowych. Wyniki próbkowania i efekty manipulacji eksperymentalnych łączy w analizach z kwestionariuszowymi pomiarami różnic indywidualnych. W ocenianym zestawie jest także protokół klinicznej próby aplikacji o charakterze psychoedukacyjnym. Prace dr Kornackiej dotyczą zagadnień ważnych z teoretycznego i praktycznego punktu widzenia. Dla badaczy zainteresowanych spontanicznym myśleniem i emocjami, a także zaburzeniami w obydwu tych sferach i na styku tych sfer, publikacje dr Kornackiej mogą być źródłem wartościowej informacji, a także inspiracji i nowych pytań badawczych. W tym sensie dorobek ten stanowi istotny wkład w naukę.

Recenzent poza atutami osiągnięcia wskazuje także na jego istotne słabości i ograniczenia. Obejmuje ono rozproszone, odrębne przedsięwzięcia badawcze. Każde z nich może być przyczynkiem do rozwijania jakiegoś interesującego wątku, ale ani pojedynczo, ani razem nie prowadzą one do klarownych teoretycznie, dobrze uzasadnionych empirycznie konkluzji. Nie ma w tym zestawie replikacji połączonych z korektą opartą na krytycznej analizie niedostatków wcześniejszej próby czy też pogłębiających eksplorację.

Niedostatki ocenianych publikacji to brak precyzji i dyscypliny terminologicznej, problematyczne operacjonalizacje zmiennych, powierzchownie zarysowane teoretyczne tło podejmowanych problemów, brak starannej eksplikacji domniemych zależności przyczynowych, niedostateczne uwzględnianie konkurencyjnych przyczynowych scenariuszy mogących tłumaczyć stwierdzane współzmienności, nie dość analityczne i krytyczne podejście do uzyskanych wyników i relacji pomiędzy nimi a hipotezami, wreszcie – nie dość wyraźne pokazanie, na podstawie odpowiedniego przeglądu, w jakim zakresie badanie uzupełnia zastaną

wiedzę lub skłania do jej rewizji lub w jakim stopniu wyniki badania skłaniają do modyfikacji wyjściowego teoretycznego obrazu, na podstawie którego wysuwano hipotezy. Zdarzają się też błędy w interpretowaniu wyników własnych badań oraz raportowaniu literatury.

Fundamentalnym ograniczeniem tych prac jest brak wyraźne zarysowanych pojęciowych, teoretycznych i metodologicznych podstaw podejmowanej eksploracji, do których zrelatywizowane będą uzyskiwane wyniki i wyprowadzane wnioski. Zbyt wąski i ograniczony, a zarazem nieprecyzyjny wyjściowy ogląd eksplorowanej rzeczywistości skutkuje badaniami, z których wyłania się obraz nieostry i niejednoznaczny. Recenzent spostrzega naukowe osiągnięcia Habilitantki przede wszystkim jako świadectwo jej potencjału – energii i umiejętności jako badaczki – który może w przyszłości zaowocować wartościowymi odpowiedziami na stawiane przez nią ważne pytania.

Wykaz prac dr Kornackiej niewchodzących w skład głównego osiągnięcia obejmuje dwadzieścia dwie wieloautorskie publikacje – w tym czternaście artykułów w czasopismach uwzględnionych w bazach JCR (dr Kornacka była pierwszą autorką czterech z nich) oraz siedem tekstów w recenzowanych materiałach pokonferencyjnych. Dr Kornacka kierowała pięcioma projektami badawczymi finansowanymi ze źródeł zewnętrznych (między innymi NCN, NCBiR, NAWA). Brała aktywny udział w dwudziestu czterech międzynarodowych i sześciu krajowych konferencjach naukowych. Recenzowała artykuły dla ponad dwudziestu czasopism naukowych. Pełniła funkcję promotorki pomocniczej w dwóch przewodach doktorskich. Te ilościowe wskaźniki zawodowego dorobku dr Kornackiej pokazują, że jest ona aktywną i międzynarodowo rozpoznawalną uczestniczką życia naukowego.

KONKLUZJA

Dorobek naukowy Habilitantki pokazuje, że jest ona aktywną badaczką, uczestniczącą w wielu zespołowych przedsięwzięciach naukowych, w wielu z nich pełniąc rolę wiodącą.

Prace badawcze dr Kornackiej świadczą o dysponowaniu przez nią bogatym naukowym instrumentarium. Dotyczą one ważnych zagadnień i przynoszą ustalenia, które mogą być wartościowe i inspirujące dla psychologów zainteresowanych uwarunkowaniami i konsekwencjami różnych form aktywności myślowej, które Habilitantka zbiorczo określa mianem myślenia oderwanego od zadania. Za główną słabość tego dorobku uważam brak kontynuacji inicjowanych wątków, niepodejmowanie prób replikacji, kontynuacji i rozszerzenia dokonywanych wstępnych ustaleń, a także nieklarowność teoretycznych podstaw i implikacji badań. Chociaż jakość prac przedstawionych jako główne osiągnięcie Habilitantki pod pewnymi względami oceniam krytycznie, to uważam, że dorobek naukowy dr Kornackiej spełnia ustawowe wymagania stawiane osiągnięciom osób ubiegających się o stopień naukowy doktora habilitowanego.

prof. dr hab. Nina Ogińska – Bulik podkreśliła, iż przedstawiony cykl publikacji pozwala na ustalenie znaczenia charakterystyk i funkcji myślenia niezwiązanego z zadaniem z perspektywy regulacji emocji.

Habilitantka wraz z zespołem podjęli się empirycznej weryfikacji roli unikania w tym obszarze. Istotnym i nowatorskim wkładem jest także uwzględnienie w modelu metapoznania, które było dotychczas badane głównie w kontekście powtarzających się myśli negatywnych, lecz nie w

szerszym kontekście myśli niezwiązanego z zadaniem. Niewątpliwie zaletą przeprowadzonych badań było zastosowanie różnorodnych metod w ocenie związku myślenia niezwiązanego z zadaniem z regulacją emocji, w tym próbkowanie doświadczeń, badania podłużne, podejście eksperymentalne.

Stworzenie opartego na dowodach roboczego modelu nieadaptacyjnego myślenia niezwiązanego z zadaniem ma znaczenie zarówno poznawcze, jak praktyczne.

Zaproponowane przez Habilitantkę ramy umożliwiają replikowalność wyników oraz mogą posłużyć jako inspiracja do dalszych badań w tym obszarze. Uzyskane wyniki mogą być wykorzystane w interwencjach klinicznych.

Recenzentka przedstawiła także pewne uwagi dotyczące prowadzonych badań i dorobku naukowego Habilitantki, stanowiącego podstawę starań o uzyskanie stopnia doktora habilitowanego, do których należą:

- brak jest teoretycznej pracy, która stanowiłaby podstawę prowadzonych badań; choć należy wskazać, że teoretyczne tło podjętych badań zostało – przynajmniej w części – przedstawione w autoreferacie;
- zabrakło w autoreferacie jednoznacznej odpowiedzi na pytanie sformułowane w tytule osiągnięcia naukowego, *dlaczego błędnie umysłu staje się nieadaptacyjne*, jak również na rozszerzone w autoreferacie pytanie *dlaczego u niektórych osób myślenie niezwiązane z zadaniem stanowi czynnik ryzyka lub podtrzymywania zaburzeń psychicznych, podczas gdy u innych jest to aktywność poznawcza, która nie prowadzi do negatywnych konsekwencji w zakresie zaburzonej regulacji emocji*. Tak postawione pytanie wyraźnie wskazuje na znaczenie różnic indywidualnych, które zdaniem recenzentki nie zostały wystarczająco wyeksponowane (m. in. brak wskazania czy myślenie niezwiązane z zadaniem jest bardziej charakterystyczne dla kobiet czy mężczyzn, jakie znaczenie ma wiek, jaką rolę mogą tu pełnić cechy osobowości?);
- w żadnym z badań nie udało się Habilitantce i zespołowi przetestować wszystkich czterech czynników zawartych w przedstawionym w autoreferacie modelu nieadaptacyjnego myślenia niezwiązanego z zadaniem; sugeruje to, że może warto było przeprowadzić nieco więcej badań, albo, że przedstawiony model jest zbyt szeroki;
- wskazując na negatywną rolę myślenia niezwiązanego z zadaniem, w tym natrętnych ruminacji, Habilitantka odnosi się jedynie do wybranych, dość nielicznych, wskaźników zdrowia psychicznego, tj. depresji, lęku, zaburzeń snu, choć jednocześnie dostrzega potrzebę włączenia innych;
- zabrakło także zdaniem recenzentki nieco szerszego spojrzenia na zjawisko ruminacji; w tym ruminowania o doświadczonej negatywnej sytuacji, także traumatycznej. Zgodnie z dostępną wiedzą ruminowanie natrętne (intrusive rumination) sprzyja rozwojowi i podtrzymywaniu PTSD (por. model Ehlers i Clarka), zaś intencjonalne, inaczej refleksyjne (deliberate rumination), służy przede wszystkim występowaniu pozytywnych zmian potraumatycznych, odzwierciedlanych w postaci potraumatycznego wzrostu (por. prace Calhouna i Tedeschiego). Warto byłoby o tym wspomnieć w autoreferacie;
- badania były prowadzone głównie wśród studentów i przy użyciu metod samoopisowych;
- brak przynajmniej jednej pracy przygotowanej samodzielnie.

Pozostałe osiągnięcia naukowe (oraz dydaktyczne i organizacyjne) recenzentka uznała za znaczące.

KONKLUZJA

Publikacje wchodzące w skład cyklu oraz pozostały dorobek naukowy dr Moniki Kornackiej stanowią istotny wkład w rozwój dziedziny nauk społecznych w zakresie dyscypliny psychologia. Na podkreślenie zasługuje:

- analiza stosunkowo rzadko podejmowanego na gruncie polskiej psychologii zagadnienia, jakim jest myślenie niezwiązane z zadaniem;
- prowadzenie badań w zespołach międzynarodowych;
- zaprezentowanie w autoreferacie modelu, który został poddany weryfikacji;
- uwzględnienie różnorodnych metod badawczych;
- przygotowanie wysokopunktowanych publikacji o zasięgu międzynarodowym, co czyni Habilitantkę rozpoznawalnym na świecie badaczem;
- możliwość aplikacji uzyskanych rezultatów badań (poprzez projektowanie interwencji psychologicznych), co w efekcie może przyczynić się do zwiększenia efektywności terapii.

Habilitantka spełnia kryteria Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego stawiane osobom ubiegającym się o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Posiada stopień doktora. Dorobek naukowy dr Moniki Kornackiej, w postaci wskazanego osiągnięcia naukowego w postaci cyklu ośmiu publikacji, jak i pozostałych publikacji, wnosi istotny wkład w rozwój dziedziny nauk społecznych w dyscyplinie psychologia. Publikacje wchodzące w skład cyklu są spójne i mają zasięg międzynarodowy. Habilitantka wykazała się istotną aktywnością naukową w więcej niż jednej uczelni. Uczestniczyła w międzynarodowych konferencjach naukowych. Jest członkiem organizacji i towarzystw naukowych, odbyła staże w zagranicznych ośrodkach naukowych, prowadziła i nadal prowadzi współpracę międzynarodową, a także uczestniczyła oraz kierowała/kieruje projektami badawczymi.

W związku z powyższym wnoszę do Rady Instytutu Psychologii Uniwersytetu SWPS o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie psychologia.

dr hab. Malwina Szpitalak, prof. UJ w swojej recenzji stwierdziła, że oceniając osiągnięcie naukowe Habilitantki warto podkreślić, iż najważniejszy wkład do tej problematyki autorstwa lub współautorstwa dr Kornackiej można ująć następująco:

- systematyzacja (lista) czynników procesualnych, które mogą mieć istotne znaczenie dla nieadaptacyjności myślenia niezwiązanego z zadaniem, uzupełniająca istniejące już listy;
- zaproponowanie procesualnego i funkcjonalnego roboczego modelu myślenia niezwiązanego z zadaniem;
- ustalenie znaczenia czasu (perspektywa krótko- i długoterminowa) dla związku między myśleniem niezwiązanym z zadaniem a afektem;
- wykazanie znaczenia walencji, intencjonalności, charakteru autoreferencyjnego czy trybu przetwarzania, oprócz samego faktu ich niezwiązania z zadaniem. Dowodzi to, że błędzenie myślami nie jest koniecznie dezadaptacyjne;

- wykazanie, że abstrakcyjny tryb przetwarzania wiąże się z wyższym poziomem depresji i niższym poziomem działań opartych na wartościach u młodych dorosłych;
- wykazanie mediującej roli unikania poznawczego dla związku między błędzeniem myślami oraz marzycielstwem dziennym a depresją, lękiem i zaburzeniami snu (choć brak było podobnej mediacji dla ruminacji);
- uwzględnienie roli metapoznania i wykazanie moderującej roli przekonań metapoznawczych o ruminacji dla związku między błędzeniem myślami a unikaniem;
- wykazanie, że błędzenie myślami częściej pojawia się w sytuacjach emocjonalnie trudnych;
- wykazanie znaczenia stylu przetwarzania informacji (abstrakcyjny vs. konkretny) dla szkodliwości ruminacji;
- wykorzystanie szerokiego wachlarza metod w ocenie zależności myślenia niezwiązanego z zadaniem z regulowaniem emocji;
- podjęcie próby maksymalizowania trafności ekologicznej - osoby badane kilka razy dziennie raportowały stan swojego umysłu za pomocą aplikacji instalowanej na własnych smartfonach.

Podstawowe uwagi krytyczne w odniesieniu do recenzowanej pracy sprawdzały się do trzech kwestii: 1) pewnego chaosu w definiowaniu wykorzystywanych w badaniach pojęć; 2) zbyt radykalnego wnioskowania na podstawie wyników analiz na podstawie modeli *cross-lagged*; 3) rażącej dysproporcji płciowej w badanych próbach (bardzo mała liczba mężczyzn) i niepodjęcie tej tematyki w omówieniu słabości projektu własnego.

KONKLUZJA

Podsumowując te osiągnięcia recenzentka stwierdziła z całym przekonaniem, że Pani dr Monika Kornacka spełniła wymóg znacznego wkładu do rozwoju dyscypliny, o którym mowa w art. 219, ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Recenzentka argumentuje, że Kandydatka wykazuje się ponadprzeciętną aktywnością zarówno w obszarze pracy naukowej, jak i pracy organizacyjnej czy dydaktycznej. Recenzentka z całym przekonaniem stwierdziła, że Pani dr Monika Kornacka spełniła wszystkie wymogi niezbędne do nadania stopnia doktora habilitowanego, o których mowa w art. 219, ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Tym samym, recenzentka wniosła o nadanie Jej stopnia doktora habilitowanego.

prof. dr hab. Magdalena Marszał-Wiśniewska wyraziła opinię, iż pozytywna ocena osiągnięcia habilitacyjnego i dorobku naukowego Habilitantki nie budzi wątpliwości. Podkreśliła, iż osiągnięcie habilitacyjne dr Moniki Kornackiej wnosi istotny wkład w rozwój psychologii. Doceniła fakt, iż zarówno opracowany przez dr Kornacką model, jak i przeprowadzone przez nią badania są pierwszą próbą tak kompleksowego podejścia do problematyki myślenia niezwiązanego z zadaniem. Zwróciła też uwagę na bogaty warsztat

badawczy Habilitantki i Jej dużą biegłość metodologiczną. Podkreśliła, że dr Kornacka skutecznie pozyskuje granty badawcze i efektywnie kieruje projektami badawczymi finansowanymi ze źródeł zewnętrznych. Ekspansja badawcza Habilitantki i jednocześnie Jej wnikliwość pokazuje, że ma ona dużą świadomość ograniczeń realizowanych badań. Dorobek Habilitantki jest obszerny, nawiązała międzynarodowe kontakty, które skutkowały nowatorskimi artykułami. Pozostały dorobek spoza głównego osiągnięcia jest również znaczący.

KONKLUZJA

Dokonania naukowe, dydaktyczne i organizacyjne dr Moniki Kornackiej spełniają stawiane Habilitantom wymagania określone w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2023 r. poz. 242).

dr hab. Marta Jackowska podzieliła wcześniejsze opinie i stwierdziła, że dorobek dr Kornackiej jest imponujący. Mimo chaosu definicyjnego w obszarze myśli niezwiązanych z zadaniem, Habilitantka wykonała doskonałą pracę badawczą. Jej sukcesy, mimo pewnej powściągliwości w interpretacji wyników, dodatkowo potwierdzają liczne granty zewnętrzne

KONKLUZJA

Nie ulega wątpliwości, że dorobek naukowy Habilitantki jest imponujący i stanowi znaczący wkład w rozwój dyscypliny psychologia, a przedstawione osiągnięcie naukowe odpowiada wymaganiom ustawowym w sprawie nadawania stopnia doktora habilitowanego.

prof. dr hab. Mariola Bidzan podsumowując stwierdziła, że autoreferat dr Moniki Kornackiej podkreśla Jej dojrzałość, problem badawczy został rozwiązany w sposób klarowny i przekonujący. Habilitantka porusza się swobodnie w omawianej tematyce i wykazuje się znajomością naukowej literatury przedmiotu zarówno polsko, jak i obcojęzycznej. Podczas kolokwium habilitacyjnego potwierdziła dojrzałość naukową i znajomość omawianej problematyki, a także przekonująco uzasadniła wybór cyklu publikacji jako podstawę oceny w procedurze habilitacyjnej.

KONKLUZJA

Osiągnięcia naukowe dr Moniki Kornackiej stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny psychologia, a więc odpowiadają wymaganiom określonym w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Biorąc pod uwagę cztery pozytywne recenzje osiągnięć naukowych Kandydatki, przedłożoną dokumentację w postępowaniu oraz przebieg kolokwium habilitacyjnego oraz art.

221 ust. 10 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, Komisja habilitacyjna jednogłośnie pozytywnie zaopiniowała wniosek dr Moniki Kornackiej o nadanie Jej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia.

*Przewodnicząca Komisji
ds. postępowania habilitacyjnego dr Moniki Kornackiej*

prof. dr hab. Mariola Bidzan

Uchwała została zaakceptowana przez wszystkich członków Komisji Habilitacyjnej